

δύνηεις, και τὸ μὲν ἔχει πρὸς οὐρανὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. και λέγεται *καυλὸς (caulis)* τὸ δὲ πρὸς φυτόν, θέλουεν ἰδεῖ δι ταῦτα δύνανται κυρίως νὰ τὸ κέντρον τῆς γῆς ὑπὸ τὴν ἐπιφανείαν αὐτῆς και λέγεται *ρίζα (radix)*. Ἐκ τούτων δὲ ὁ μὲν καυλὸς ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο, τρία. ἢ περισσότερα μέρη ἄντινα καλοῦνται *κλάδοι (rami)* ἢ δὲ *ρίζα*, και αὐτὴ διαίρεται εἰς λεπτάς τινας διακλαδώσεις αἰτίνες καλοῦνται *ρίζωια*.

Ἐπὶ τοῦ καυλοῦ, και ἐπίτοιτε πρὸς τὴν βασιν του, φωνται τὰ φύλλα (*folia*) ἄντινα συνήθως εἶναι, ὡς μεμβρανώδη ἐλάσματα. Τὰ φύλλα ταῦτα προεξέχουσι τῆς ἀναπτύξεως τοῦ φυτοῦ ἀλλοιοῦνται βλαβηδὸν και τὸ μέγεθος ἢ τὸ σχῆμα, ὡστε τὰ πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ καυλοῦ δὲν ὁμοιάζουσι πολλάκις, οὐδὲ εἶναι ἴσα μετὰ πρὸς τὴν *ρίζαν* τὰ ἀλλοιωθέντα ταῦτα φύλλα, ἄντινα συνοδεύουσι συνήθως τὰ ἄνθη, λέγονται *μετάφυλλα (bractea)* διότι ἀναπτύσσονται μετὰ τὰ κυρίως φύλλα. Πολλάκις δὲ τὰ φύλλα φέρουσι ἑκατέρωθεν τῆς βλάστεως των πρὸς τὸ μέρος ὅπου μετὰ τοῦ καυλοῦ συνέχονται, δύο ἄλλα μικρὰ φυλλάκια ἄντινα καλοῦνται *παραφυλλα (stipulae)* τὰ παραφυλλα ταῦτα εὐναται τις νὰ ἴδῃ εἰς τὰ φύλλα τῆς κοινῆς *δενδρομαλάχης (althaea rosea)* και εἰς τὰ φύλλα τῆς *ρόδης (Rosa)*.

Μετὰ τὰ μετάφυλλα ἔπονται τὰ ἄνθη. Εἰς δὲ τὴν ἄνθηριον παθεῖ πᾶσα περαιτέρω ἀνάπτυξις τοῦ φυτοῦ, διότι αὐτὴ και μόνον εἶναι ὁ τελικὸς τῆς φάσεως σκοπός.

Ἐκαστον δὲ τέλειον ἄθος σύγκεται ἐκ πολλῶν ὀργάνων, ὧν τὸ ἐξωτερικώτερον τὸ περιβάλλον και περικλείον τὰ λοιπὰ, και τὸ ὅποιον εἶναι πρασίνου συνήθως χρώματος, και φυλλώδους φύσεως, καλεῖται *κάλυξ (calyx)*, ἐντὸς δὲ τοῦ κάλυκος εὐρίσκειται ἕν ἄλλο ὀργανον συγκαίμενον ἀπὸ 2, 3, 4, 5, 6, ἢ και περισσότερα μέρη, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον λαμπρῶς χρωματισμένα, τὸ ὀργανον τοῦτο καλεῖται *στεγάνη (corolla)* και ἕκαστον μέρος του καλεῖται *πέταλον (petalum)* ἐντὸς τῆς στεγάνης ταύτης κίεται τὰ γεννητικὰ ὀργανα, ἐκ των ὁποίων τὸ μὲν νηματοειδὴ κατὰ τὴν βᾶσιν, και θήκην πλήρη κόνεως φέροντα κατακορῦφος, εἶναι τὰ ἄρρενα ὀργανα και καλοῦνται *στήμιονες (stamina)*, τὸ δὲ εὐρίσκειται εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἄνθους τελευτᾶ εἰς στυλοειδῆ ἀπόφυτον, εἶναι ἐξογκωμένον και τὰ τὴν βᾶσιν του ὅπου φέρει κοιλότητις τινας, ἐν αἷ, ἀναπτύσσονται τὰ σπέρματα, και τοῦτο εἶναι τὸ θῆλυ ὀργανον, τὸ ὅποιον καλεῖται *ὑπερος (pistillum)*. Ὁ ὑπερος μετὰ τὴν γονιμοποίησιν γίνεται καρπὸς περικλείων τὰ σπέρματα, δι' ὧν τὸ φυτόν διαικίει: τὸ εἶδος του ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Διὰ των ριζῶν, τὸ φυτό, ἀνιλεῖ τὴν τροφὴν του ἀπὸ τῆς γῆς, διὰ τοῦ καυλοῦ, τὴν διοχετεύει εἰς τὰ φύλλα και τὰ λοιπὰ ὀργάνα του, διὰ των φύλλων, ἀναπνέει και κατεργάζεται τοὺς χυμοὺς του, διὰ τοῦ κάλυκος και τῆς στεγάνης, προστατεύει και προφυλάττει τὰ γεννητικὰ ὀργάνα του, διὰ των στήμιόνων γονιμοποιεῖ τὸν ὑπερον, διὰ τοῦ ὑπερου, τέλος, σχηματίζει καρπὸν πλήρη σπερμάτων, ἄντινα διασπείρομενα διακίβουσι τὸ εἶδος του ἐπὶ τῆς γῆς, διότι ἀπ' αὐτῶν βλαστανοῦσι μυριάδες ἀπογόνων αὐτοῦ.

Ἄν δὲ περαιτηρήσωμεν τὰς λειτουργίας τὰς ὁποίας

ἔκτετον των προμνημονευθέντων ὀργάνων τοῦ φυτοῦ, θέλουεν ἰδεῖ δι ταῦτα δύνανται κυρίως νὰ διαιρεθῶσι εἰς δύο, ἢ εἰς ὀργανα *θρέψεως*, και τοιαῦτα εἶναι ἡ *ρίζα*, ὁ *καυλὸς*, τὰ *φύλλα*, τὰ *παραφυλλα*, και εἰς ὀργανα *παραγωγῆς*, και τοιαῦτα εἶναι τὰ ὀργανα τοῦ ἄνθους ἐ. γένει, εἶον, ὁ *κάλυξ*, ἡ *στεγάνη*, οἱ *στήμιονες*, ὁ *ὑπερος* και τὰ ἐν τῷ *καρπῷ* σπέρματα.

Ἄρκοῦν νομίζω διὰ σήμερον τόσα ἀνακερλαιῶν δὲ ὅσα σοὶ προεξέθετα καλέ μου ἀναγνώστα, θέλεις ἰδεῖ, δι εἰμαθες 1. Τὶ εἶναι *Βοτανική*, και εἰς πόσους κλάδους διαίρεῖται. 2. Τὶ εἶναι τὸν, και καιτὰ τί διαφέρει ἀπὸ τὸ ζῶον και 3. Ποῖα εἶναι τὰ ὀργανα παντὸς φυτοῦ ἐν γένει, ποῖας λειτουργίας αὐτὰ ἔχουσιν, και εἰς πόσας κατηγορίας δύνανται ὡς ἐκ των λειτουργιῶν των νὰ διαιρεθῶσι. Θ. Γ. *Οργανίδης*.

ΒΟΙΚΙΑ

Κατὰ τὸν Νομόν τοῦ Gard φυτεῶν γεωργός τις δένδρον εἰς τὸν ἀμπελώνα του, ἀνώρουε θησαυρόν, τὸν ὁποῖον μόλις πιστεύει ὅτι κατέχει. Συνίσταται δὲ αὐτὸς ἐκ 3000 Ρωμαϊκῶν νομισμάτων ἀργυρῶν, περιεχομένων ἐντὸς κάλης, προσετι δὲ και 162 ἐτέρων χρυσῶν, των ὁποίων ἡ κάλη ἦτο περικλεισμένη εἰς τὴν πρώτην τὰ τελευταία δὲ ταῦτα βαρύνοντα 867 γραμμάρια, ἐπωλήθησαν εἰς τὴν πόλιν Νέμισσον (Nimes) πρὸς τινας φιλαργαίους ἀνά 115 φράγκα κατ' ὀγγύαν.

Ἐφερον δὲ τὸ ὄνομα τῶν ἀκολούθων αυτοκρατόρων κτλ. 2. *Ιουλίου Καίσαρος* 14 *Τραϊανῶ*, 26 *Οὐεσπεσιανῶ*, 5 *Νέρωνος*, 17 *Ἀντινῶ*, 16 *Δομιτιανῶ*, 11 *Ἀνδριανῶ*, 3 *Κομμῶ*, 5 *Λουκίου Βέρου*, 5 *Βίρου*, 10 *Φαυστίνου*, 1 *Φλουστίνης μητρὸς*, 2 *Σεπτίμου Σεβήρου*, 1 *Πλατίνης*, 1 *Λουκίλλης σοῦζου* τοῦ *Ἀννίου*, 1 *Περτίνακος*, 2 *Αὐρηλίου*, 1 *Νέρβα*, 1 *Σαβίνου*, 1 *Δεδίου Ιουλιανῶ*.

— Κολυμβητῆς, Βορσακέ λεγόμενος ἐβυρίετο ἐκ διαλειμάτων εἰς τὸν ποταμὸν των Περσιῶν Σηκουάνα, και ποτὲ μὲν εὕρισκε μικρὰ τινα κομμάτια μεταλλοῦ μεταξὺ τῆς ἰλύος, ποτὲ δὲ ἦλους (καρρία) και ἄλλα τοιαῦτα, τὰ ὁποία ἐδίδεν εἰς τοὺς ῥωποπόλους.

Μίαν ἡμέραν ξυραφισθεὶς ἐνεδύθη ὀπωσοῦν ἐπιμελέστερον, και λαθὼν μετ' ἑαυτοῦ βῶλον ὀγκώδη χρυσοῦ παμπάλαιον, ὑπῆγεν εἰς τὸ Νομισματοκοπεῖον διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν δοκιμασίαν του και νὰ τὸν ἀνταλλάξῃ μετ' ἑαυτοῦ νομίσματα 20 φράγκων ἀξίας ἕκαστου.

Ἄλλ' ὁ ἐξωτερικὸς τοῦ ἀνθρώπου σχηματισμὸς ἐδιδωκεν ὑποψίαν κλοπῆς εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ καταστήματος· ἐξετάσεως δὲ γενομένης, ἀπέδειχθη ὅτι ὁ κολυμβητῆς εἶχεν ἀναβιβασμένον τὸν ὀγκον τοῦ χρυσοῦ ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ Σηκουάνα, ὑποκάτωθεν μάλιστα γεφύρας τινός, πλησίον τῆς ὁποίας κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα εἶχον τὰ ἐργαστήρια των πολλοὶ κολλυβισταὶ και τραπεζίται· ἐξετιμήθη δὲ 2040 φράγ. ἀξίας.

— Κατὰ τὸν προπαρελθόντα Φεβρουάριον ἀνασκάπτουσι τὴν γῆν διὰ νὰ καταβάλωσι τὰ θημέλια οἰκίας εἰς τὴν πόλιν Πίλσον τῆς Βοημίας εὐρήκαν οἱ κτίσται ὀγκου μετελλικοῦ μίγματος, περιέχοντος